

12 И нѣ не смѣ пріали адхатѣ, на тоа мѣрѣ, но адхатѣ, който (се дава) ѿ Бгѣа, да знаеме що ни ѣ даровано ѿ Бгѣа:

13 Коѣто и проповѣдваме, нѣ съ рѣчи който са надчены съ челоувѣческа премѣдрость, но (съ рѣчи) който надчѣва Дхъ стѣи и съ адхѣвно то разсѣждаваме адхѣвно то.

14 Я живѣтенѣ челоувѣкѣ не раздѣмѣва онова што ѣ ѿ вѣѣтѣ Дхъ: зашто мѣ те види (като) кездмѣ, и не може да раздѣмѣ, понѣже за него (требѣва) да разсѣждава адхѣвно.

15 Но адхѣвно (челоувѣкѣ) разсѣждава за сичко, а за него никой не може да разсѣждава.

16 Зашто, кей ѣ раздѣмѣлъ Господнѣатѣ оумѣ, што то да може и да го надчи; но ие имаме оумѣ Хрѣтово.

ГЛАВА Г.

1 Изъ и съ васѣ, кратѣе, не могухъ да говоримѣ като съ адхѣвни (челоувѣцы), но като съ плѣтани, като съ младѣнцы въ (оучѣнѣе то) Хрѣтово.

2 Изъ въ нахранихъ съ малѣко, а не съ глѣстѣе: зашто то іоше не можехте (да го жвѣчете): но и сегѣ іоше не можете:

3 Зашто сте іоше плѣт-

ски: понѣже когѣто има помеждъ васѣ завистѣ и рѣвнѣе и несогласѣа, не стѣ ли плѣтски, и неживѣете ли като дрѣгѣте челоувѣцы;

4 Зашто, когѣто ѣдинѣ (ѿ васѣ) говори: изъ самѣ Павловѣ: а дрѣгѣ: изъ самѣ Яполловѣ: не стѣ ли плѣтски;

5 Шо ѣ Павелѣ, или шо ѣ Яполловѣ; не са ли то кмѣ слѣжитѣли, чрезъ който выѣ повѣровахте; и каквѣто Гдѣ ѣ даровалѣ секомѣ (ѿ нихъ);

6 Изъ насадихъ, Яполловѣ напои, а Бгѣа (заповѣда) да порастѣ.

7 Затова нито който насаждава, нито който напова ѣ нѣщо, но (сичко то ѣ) Бгѣа който (прѣви) да порастѣнѣва.

8 И който насаждава, и който на пова ѣдно са: и секои ще да прѣиме своѣта си мзда спорѣтѣа своѣтѣа си трѣдѣа.

9 Зашто нѣ сме Бжѣи спомоциницы: (а) выѣ сте нѣва та вѣѣа, и заанѣе то вѣѣе.

10 Изъ спорѣтѣа вѣѣа та благодѣть коѣто ми ѣ дадена (ѿ негѣ), като искѣсенѣа домоздаѣтель трѣрихъ ѿснованѣе то, а дрѣгѣа гради на него: но секои да глѣда каквѣ гради (на него).